

ledes at Finansministeren i Fremtiden ved at udstede kortvarige Skatkammerbeviser vil kunne dække de periodisk opstaaende Mangler i den likvide Kasseholdning. Jeg maa i høj Grad anse det for en Fordel, at der i Fremtiden, hvis dette Forslag vedtages, vil være Adgang for Finansministeren til i begrænset Omfang at udstede saadanne Skatkammerbeviser, medens det hidtil har været saaledes, at Finansministeren i Virkeligheden har haft en ubegrænset Adgang til at trække paa Nationalbanken. Og det er en Valutaforanstaltning, der har direkte Betydning, idet den vil kunne bidrage til, at Nationalbanken indskrænker sit Seddelomløb.

Jeg skal endnu nævne, at der er indløbet en Trykfejl i Ændringsforslag Nr. 11. Der staar i sidste Linie i 1ste Stykke: „§ 6, 2det Stykke“; der skulde have staaet: „3die Stykke“, og jeg beder altsaa om, at Forslaget maa blive opfattet, som om der stod „3die Stykke“, saaledes at det, hvis det skulde blive vedtaget, da er vedtaget med den Ændring.

Jeg skal sluttelig udtale, at jeg for mit Vedkommende hilser det Forslag, som her foreligger, med Tilfredshed. Jeg tror, at her er et Forslag, der rører ved det centrale i Spørgsmaalet, og jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi med særlig Glæde har deltaget i Forhandlingerne om netop dette Forslag, der jo hovedsagelig er udarbejdet paa Grundlag af den Udtalelse, der fremkom fra Valutaraadet, fordi vi finder, at de Tanker og Anskuelser, vi har gjort gældende, kommer til Udtryk i det, der er Forslagets Hovedindhold. Der er baade under Forslagets Udarbejdelse og under Behandlingen vist en Resignation fra Regeringens og fra Regeringspartiets Side, som jeg ønsker at udtale min Anerkendelse af. Ogsaa vi har ved Gennemførelsen af Forslaget vist Resignation, men i Betragtning af Sagens Betydning og i Betragtning af, at man nu Landet over venter, at der maa blive tilvejebragt en Ordning, som kan føre til en Stabilisering af vor Valuta, tror jeg, at selv om der er bragt Ofre, kan de ikke siges at være større, end at Formaalet er dem værd. Hvor beklageligt det end er, at ikke alle Partier enstemmigt har kunnet slutte sig til Forslaget, er det dog nu saaledes, at der er Mulighed for, at et stort Flertal i begge Rigsdagens Ting kan vedtage Forslaget, saaledes som det her foreligger, og det er min faste Overbevisning, at hvis Rigsdagen vedtager dette Forslag og møder et loyalt Samarbejde fra Nationalbankens Side, vil det Maal, som her er sat: en virkelig

Stabilisering af den danske Krone, kunne naas.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting de af Regeringen med Tilslutning af Udvalgets Flertal, de af hele Udvalget og de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Piper: Som den ærede Ordfører for Flertallet udtalte, havde det været af Betydning, om der kunde være opnaaet Enighed i dette betydningsfulde Spørgsmaal. Dette var ogsaa erkendt fra vor Side, og det glædede mig at høre, at den ærede Ordfører udtalte, at de to konservative Medlemmer, der sad i Udvalget, havde været med til at arbejde paa Sagen under den Forudsætning, at der kunde opnaas Enighed. Naar der alligevel ikke er opnaaet Enighed, ligger det i, at der fra andre Sider i Udvalget er vist saa stor Ensidighed, saa stærk Fastholden ved tidligere hævdede Principper, at vi ikke har kunnet gaa med. Det er særlig, tør jeg maaske sige, den ærede Ordførers Syn paa Toldspørgsmaalet, som har været i den Grad fremtrædende, at han ikke har formaaet at bøje sig, eller sit Parti over imod de Anskuelser, som er raadende hos mit Parti.

Den ærede Ordfører var inde paa at tale om, at vort Parti fortrinsvis vilde have Beskyttelse, at det overhovedet var den Tanke, der var den raadende, og som vi nu ogsaa vilde gøre gældende ved denne Lejlighed. Det er jo slet ikke Tilfældet. Her er ikke Tale om Beskyttelse. Det, der er Tale om, er, om man, naar man skal tilvejebringe nye Midler til Statskassen, skal tage dem ad den direkte eller den indirekte Beskatnings Vej, og om man, naar man gaar til indirekte Beskatning, skal tage dem ved Toldforhøjelser, enten gennem en almindelig Forhøjelse eller paa en Række Positioner, eller ved at man kaster sig over ganske specielle Fabrikationer og navnlig lægger Forhøjelsen paa den indenlandske Produktion. Det har desværre været saadan, at hver Gang der har været Tale om Beskatningsobjekter i Udvalget, og man fra den Side, den ærede Ordfører repræsenterer, har kunnet opdage, at der var et Gran af Beskyttelse deri, at der var danske Erhverv, som ved denne Lejlighed muligvis kunde faa en lille Smule Støtte, saa har det straks været en Anstødssten, der har forhindret, at dette Objekt er blevet draget ind under Beskatningen, og derfor er Resultatet af den her foreslaaede Beskatning ogsaa blevet saa pauvert, som det er.

Den ærede Ordfører udtalte, at Tiden